

Λούντβιχ Βαν Μπετόβερν

σημειώσεις για το κνουλπ

I

Κνουλπ. Πόσες θύμησες ξυπνά αυτή η λέξη, πώς αναταράσσει το συναισθηματικό μίγμα στην καρδιά, πώς θέτει σε κίνηση το μυαλό, τί συνειρμούς ξεδιπλώνει... Όλοι έχουμε να διηγηθούμε μια ιστορία με, για, από, ή υπό το κνουλπ, όλοι έχουμε κάποιο τραύμα από την επαφή μαζί του, όλοι κάτι προσπαθούμε να ξεχάσουμε, κάτι που μας το θυμίζει. Σπάνιο πράγμα πια, από τότε που δημιουργήθηκε αυτός ο κόσμος, να βρεις άνθρωπο που να μην ξέρει κάτι από κνουλπ. Αλλά αυτό ήταν αναπόφευκτο απ' την στιγμή που ξύπνησαν οι ταθ. Από εκείνο το σημείο κι έπειτα δεν υπήρχε επιστροφή. Κνουλπ λοιπόν. Ένα θέμα τόσο οικείο, κι όμως τόσο μακρινό...

II

Το κνουλπ είναι γλυκό. Και αυτή είναι η διαχρονική παγίδα με την οποία μας αιχμαλωτίζει και μας κάνει μαριονέτες στο κνουλπικό θέατρό του. Πόσοι πολιτισμοί δεν ήκμασαν και κατέρρευσαν, αφού παραδόθηκαν στην αρωματιστή γοητεία του κνουλπ, μόνο και μόνο για να αναπτυχθούν η πλοκή και η κάθαρση σε ένα δράμα του κνουλπ, ή ακόμα και για να δοθεί μια υλική βάση στην τελική ατάκα μιας σκηνής. Κολλάμε σαν τις μύγες πάνω στο κνουλπ και καταλήγουμε νουλπ, κτουλπ, κθουλ, χολέγκερσον. Πού είναι λοιπόν ο Χουλκ τώρα που τον χρειαζόμαστε; E;

III

Αν και είναι αλήθεια ότι τις περισσότερες φορές δεν θα τα είχαμε καταφέρει χωρίς το κνουλπ, δεν μπορούμε ωστόσο να παραβλέψουμε το γεγονός ότι χωρίς αυτό δεν θα είχε χρειαστεί ούτε καν να προσπαθήσουμε.

IV

Οι μαρξιστές δεν έχουν τίποτα να πουν για το κνουλπ, ίσως επειδή εκφεύγει της διαλεκτικής τους, όντας ουσιωδώς υπερλεκτικό. Ο μελετητής που θέλει να κατανοήσει το κνουλπ πρέπει να το καταπιεί με τα αγκάθια και να το αφοδεύσει ολόκληρο και άθικτο.

V

Το κνουλπ δεν γνωρίζει από σύνορα και δεν καταλαβαίνει από σφαίρες. Προσοχή σε όσους νομίζουν ότι μπορούν να το αντιμετωπίσουν με την δύναμη των κόλπων: το κνουλπ έρχεται πάντα με το επόμενο τραίνο και δεν παίρνει ποτέ το ασανσέρ. Αυτός είναι ένας,

άλλα όχι ο μοναδικός, λόγος που οι ελεγκτές και οι εκτελωνιστές έχουν σταματήσει εδώ και χρόνια να συμβάλλουν στην ωρφ, αποκαμωμένοι, αναζητώντας λίγη δροσιά, ένα μαξιλάρι για να εναποθέσουν το κουρασμένο κεφάλι τους. Αυτό δεν συμβαίνει ποτέ και το κνουλπ ξέρει γιατί. (Άλλοι λόγοι έχουν να κάνουν με το ουλν και με το νουρκ, με τα οποία δεν θα ασχοληθούμε εδώ.)

VI

Εν αντιθέσει προς διάφορες ασαφείς και εν τέλει μάλλον στερούμενες νοήματος έννοιες που γίνονται περιστασιακά της μόδας στους επαναστατικούς κύκλους, όπως το «θέαμα», το «υπάρχον», η «κυριαρχία», ο «κοινωνικός κανιβαλισμός» και η «κουλτούρα του βιασμού», το κνουλπ είναι κάτι πολύ απτό και συγκεκριμένο. Το γνωρίζουμε όλοι από την καθημερινή συναναστροφή μαζί του. Το συναντάμε παντού, στα πιο συνήθη μα και πιο απίθανα μέρη, στο συρτάρι, στην γωνία, στο ρείθρο, στον δρόμο, στον απόπατο, πάντα εκεί, χοροπηδηχτό και ζουζουνιάρικο, έτοιμο για όλα. Ίσως δεν υπάρχει τίποτα που να το γνωρίζουμε πιο άμεσα. Είναι η ίδια μας η ζωή, τα βιώματά μας, η ανάσα μας. Όποιος δεν νιώθει από κνουλπ δεν έχει ζήσει σε αυτόν τον κόσμο.

VII

Το κνουλπ απλώνει τα πλοκάμια του στην πόλη, βγάζει ρίζες στις ψυχές των ανθρώπων, μολύνει τον αέρα, χαρακώνει τον ουρανό. Σε λίγο η κνούλπωση θα είναι ολοκληρωτική. Όταν δεν θα έχει απομείνει ούτε ένα χιλιοστό άκνουλπης γης σε αυτό τον κόσμο, όταν τα βρέφη θα γεννιούνται νουρβ και οι γέροντες θα λαχταρούν τον ποζ, άραγε θα θυμάσαι ακόμα εκείνη τη νύχτα που Σε πήρα στην αγκαλιά μου και πετάξαμε από ταρατάσα σε ταρατάσα, πάνω απ' όλη την πόλη, μέσα στη έναστρη κολπική νύχτα; Άραγε θα υπάρχουν ακόμα τότε τιτονεκισόβαρ και ακακεχρατούτου; Θα σετινιάρεται η πατολέτα στα αναβουρβούδια της ήνεξης; Μόνο ένας πδην γνωρίζει. Και δεν θέλει να μας πει. Η ψωθ και ο βωφ συναινούν δια της σιωπής των.

VIII

Από ετούτα συνάγονται και τα υπόλοιπα. Δεν τελειώνει ποτέ.-

Αθήνα, 29-10-2018